Súd:	Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka:	4C/73/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5616201993
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI:	ECLI:SK:OSLM:2016:5616201993.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľky: 1./ P.. N. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. Z., G.. Š.. Z.G. XXXX/X, štátny občan SR, 2./ T. N., H.. XX. XX. XXXX, C. F. Z., C. XXX, štátny občan SR, obe zastúpené JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s.r.o, so sídlom Pluhová 29, Bratislava, IČO: 36 864 242, proti odporcovi: Z. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. Z., X. XXX/XXX, štátny občan SR, zastúpený JUDr. Dagmar Slafkovskou, advokátkou Advokátskej kancelárie, so sídlom Námestie osloboditeľov 37, Liptovský Mikuláš, v konaní o ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, t a k t o

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý odovzdať k rukám navrhovateľky 1./ a 2./ zvukový záznam zhotovený zo stretnutia medzi navrhovateľkou 1./, navrhovateľkou 2./ a odporcom zo dňa 03. 06. 2013 na CD nosiči, odporca je p o v i n n ý odovzdať k rukám navrhovateľky 1./ a 2./ 3 ks jeho písomného prepisu, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
Odporca je p o v i n n ý do 14 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať navrhovateľke 1./ a 2./ písomné ospravedlnenie v tomto znení: „Dňa 03. 06. 2013 bol z mojej strany neoprávnene vyhotovený zvukový záznam z nášho vzájomného stretnutia. Týmto sa za jeho vyhotovenie a následné použitie bez Vášho súhlasu ospravedlňujem, ako aj sa ospravedlňujem za mojím konaním spôsobený zásah do Vašich osobnostných práv“.
Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .
Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 18. 03. 2016 sa navrhovateľky 1./, 2./ domáhali, aby súd uložil odporcovi odovzdať k rukám navrhovateľky 1./, 2./ originál zvukového záznamu zhotoveného zo stretnutia medzi navrhovateľkou 1./ a 2./ a odporcom zo dňa 03. 06. 2013, všetky existujúce kópie predmetného zvukového záznamu, všetky jeho prepisy a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku; zdržať sa tvrdenia o zhotovení a existencii zvukového záznamu; do 14 dní od právoplatnosti rozsudku zaslať navrhovateľke1./ a 2./ písomné ospravedlnenie v znení: „Dňa 03. 06. 2013 bol z mojej strany neoprávnene vyhotovený zvukový záznam z nášho vzájomného stretnutia. Týmto sa za jeho vyhotovenie a následné použitie bez Vášho súhlasu ospravedlňujem, ako aj sa ospravedlňujem za mojím konaním spôsobený zásah do Vašich osobnostných práv“; a zaplatiť navrhovateľke 1./ aj 2./ každej titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 2.000 eur. Svoj návrh odôvodnili tým, že navrhovateľka 2./ sa na základe informácie od odporcu, ktorú uviedol v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/283/2014 v postavení odporcu ako navrhovateľa voči spoločnosti Mikulášska chata, s.r.o., so sídlom Demänovská Dolina 75, Liptovský Mikuláš, IČO: 31 596 886 o zaplatenie 2.431,45 eur s príslušenstvom stalo známym, že odporca si zo stretnutia konaného dňa 03. 06. 2013, ktorého účastníkmi boli účastníci konania, vyhotovoval zvukový záznam, a to bez oznámenia tejto skutočnosti, bez požiadania o udelenie súhlasu, a teda bez súhlasu navrhovateľky

1./ a 2./. Túto informáciu oznámil na súdnom pojednávaní odporca za prítomnosti navrhovateľky 2./, ktorá bola vypočúvaná ako svedok, pričom odporca mal záujem prepis tohto zvukového záznamu predložiť ako dôkaz v súdnom konaní. Na tento dôkaz súd neprihliadol a ani nebol vykonaný. Odporca na predmetnom pojednávaní dňa 27. 10. 2015 uviedol, že ostatní o zhotovení zvukového záznamu nevedeli, išlo mu o dovolenku, ktorá mu nesedela, pričom uviedol, že mu malo byť tvrdené, že nemá toľko dní dovolenky, ako uvádzal. V čase konania stretnutia navrhovateľka 1./ pracovala ako marketing manažér, navrhovateľka 2./ ako prevádzkarka, odporca ako kuchár. Stretnutie bolo iniciované zo strany odporcu, ktorý v rámci svojej pracovnej doby prišiel do kancelárie navrhovateliek 1./, 2./. Odporca riešil dovolenku s navrhovateľkou 2./, navrhovateľka 1./ bola prítomná z dôvodu spoločnej kancelárie, pričom nahrávaný bol aj jej prejav. Po vzájomnom stretnutí sa nezrovnalosti s dovolenkou vyriešili k spokojnosti všetkých zúčastnených. Odporca bol pred týmto stretnutím dlhodobo PN. S predmetným zvukovým záznam odporca disponoval a ponechával si ho až do dňa 27. 10. 2015, t.j. viac ako dva roky, pričom následne v súdnom konaní, ktoré inicioval, mal záujem ho použiť a predkladal ho ako dôkaz za účelom preukázania svojich tvrdení (mimochodom úplne iných a netýkajúcich sa žiadnej dovolenky). Odporca uskutočnil neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľky 1./ a 2./ a to vyhotovenie zvukového záznamu bez ich privolenia a jeho použití v súdnom konaní. Rovnako bez privolenia navrhovateliek 1./ a 2./. Navrhovateľkách sa stalo po konaní pojednávania známym, že odporca sa „chválil“ tým, že si ich nahral, a to od tretích osôb. Odporca nedisponoval žiadnou zákonnou licenciou na vyhotovenie zvukového záznamu, rovnako sa nejednalo o verejný prejav u navrhovateliek. Odporca tvrdí, že je slabšia strana sporu a preto bol odkázaný na potajmé nahrávanie. Tvrdí, že sa bál o svoje zamestnanie. Uvedené nie je pravdou. Keď do ich kancelárie prišiel za účelom vyriešenia nezrovnalosti tak, ako to robili ostatní zamestnanci, na pracovisku nebol vyvolávaný strach, ani nekorektné pracovné prostredie a správanie sa. Navrhovateľky mali záujem riešiť jeho nezrovnalosti, nevyhýbali sa žiadnemu stretnutiu, poskytovali mu súčinnosť, v konečnom dôsledku problém s dovolenkou bol doriešený k spokojnosti odporcu a jednalo sa nezrovnalosti v rámci dovolenky odporcu, keďže bol dlhodobo PN. Nejednalo sa o žiadny úmysel na krátenie jeho dovolenky. Odporca uvádzal aj tretím osobám, že si ich nahral a tým znižoval česť a dôstojnosť navrhovateliek v spoločnosti, vykreslil ich ako nedôveryhodné osoby, ktoré je potrebné si nahrávať, ktoré nedodržia svoje slovo a nie je možné sa na nich spoľahnúť. Navrhovateľky 1./, 2./ sú bezúhonné, majú bezproblémové vzťahy na pracovisku, navrhovateľka 2./ mala dlhodobý vzťah na pracovisku od roku 1996. S obranou odporcu v liste zo dňa 14. 01. 2015 nie je možné súhlasiť. Žiadne ustanovenie zákona neuvádza, že prejavy osoby v rámci pracovnoprávnych vzťahov nie sú prejavmi osobnými, aj pri zamestnancovi - aj pri zamestnávateľovi sa jedná o fyzickú osobu a jej prejav, nie je možné oddelenie týchto prejavov. Nie je dôvod na uskutočnenie záveru, aby si zamestnanec mohol kedykoľvek potajomky nahrávať svojho zamestnávateľa alebo kolegov na vyšších pozíciách. Následne tieto nahrávky uchovávať a keď príde k sporu, toto použiť. Takéto konanie vnáša neistotu, upodozrievanie do vzájomných vzťahov, vnáša taktiky špionáže a nemôže požívať súdnu ochranu. Je v zásade neprípustné, aby si súkromná osoba utajeným spôsobom nahrávala hlasový prejav iného cielene aj za tým účelom, aby mohol potencionálne použiť ako dôkaz v súdnom konaní a ako uviedol odporca - toto bol jeho zámer. Odporca vôbec nezvažuje neprimeranosť svojho správania, keď v dôsledku ochrany jeho počtu dní dovolenky, ktoré sa mali na stretnutí prejednať, zasiahol do Ústavou SR garantovaného práva, a to nedotknuteľnosti súkromia, práva na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním, či iným zneužívaním údajov o svojej osobe. Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 1774/14 podrobne opisuje postup, kedy je možné nezákonne získaný dôkaz použiť, odkazuje na použitie tzv. testu proporcionality, ktorý sa má použiť pri kolízii základných a práv a slobôd, resp. ich kolízií s inou ústavne chránenou hodnotou. Ďalej v podanej žalobe navrhovateľky 1./, 2./ poukázali na rozhodnutie NS ČR, ktoré sa týkajú nahrávania vzájomných rokovaní obchodných partnerov, rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo/1009/98 zo dňa 21. 10. 1998, ktorý jednoznačne považuje vykonanie dôkazov audiozáznam vyhotoveným bez vedomia hovoriacich osôb ako nezákonný dôkaz a prípustný. Navrhovateľky 1./, 2./ sa výzvou zo dňa 08. 12. 2015 domáhali odstránenia následku neoprávneného zásahu a to odovzdanie originálu zvukového záznamu, všetkých jeho kópií a prepisov, písomné ospravedlnenia, zdržania sa rozširovaní informácií o existencii záznamu a zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 2.000 eur, každej z navrhovateliek. Uvedené bolo zo strany odporcu odmietnuté. Z toho dôvodu žiadajú navrhovateľky aj nemajetkovú ujmu. Uvádzajú, že do ich práv ako úplne bezúhonných osôb bolo zasiahnuté takýmto nekalým spôsobom, počas celého pracovného vzťahu medzi nimi a odporcom ako kolegami neprichádzalo k nezrovnalostiam, nikdy nemali záujem poškodiť odporcu, ani ho žiadnym úkonom nikdy nepoškodili. Nemajetkovú ujmu požadujú v minimálnej výške. Nahrávaním odporca mal a má záujem preukázať, že navrhovateľky klamú, označuje ich ako osoby, voči ktorým sa cítil značne slabší, čím vyvoláva o navrhovateľkách dojem, že im nie je

možné veriť, že neposkytujú pravdivé informácie. Uvedené nie je pravdou a takýmto konaním odporca v značnej miere znižuje ich dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, najmä v oblasti pracovnej a spoločenskej.

Právna zástupkyňa navrhovateliek 1./, 2./ vo svojich ústnych prednesoch na pojednávaniach trvala na podanom návrhu. Pokiaľ odporca tvrdí, že zásah bol oprávnený, nakoľko bol slabšia strana sporu, s takýmto právnym názorom nesúhlasia. Na pracovisku nebola atmosféra strachu, naopak tu bola atmosféra korektná. Navrhovateľky riešili problém s odporcom ako kolegyne, ich vzťah bol rovnocenný, nemali rozhodovacie právomoci. Ani pocit strachu pri riešení dovolenky nie je ospravedlniteľný pri vyhotovovaní takéhoto zvukového záznamu bez súhlasu zúčastnených strán. Stretnutie inicioval odporca, ktorý mohol účelovo viesť akúkoľvek komunikáciu, vopred si pripravil nahrávacie zariadenie a takého správanie nemôže požívať právnu ochranu. Nesúhlasia s tvrdením odporcu, že sa jedná o pracovný rozhovor, ktorý nemá osobnú povahu. Ak by sa takýto dôkaz mohol použiť, mohlo by sa jednať napr. o krajnú núdzu alebo svojpomoc napr. pre obete trestných činov. Odporca disponoval x dôkazmi, prostriedkami na preukázanie svojich tvrdení. Tento zvukový záznam nebol jediný dôkaz a nebol vykonaný z dôvodu, že sudkyňa mala dostatok iných dôkazov pre rozhodnutie vo veci. Takáto praktika je neprípustná, pretože vnáša do právnych vzťahov veľkú mieru podozrievavosti, strachu, neistoty a nedôvery. Jedná sa o špionážnu taktiku, čo môže paralyzovať celú spoločnosť. V čase zhotovenia zvukového záznamu navrhovateľka 1./ nebola riaditeľkou, ale administratívnou pracovníčkou. Ak si odporca v roku 2013 vyhotovoval zvukový záznam, nemôže sa odôvodňovať jeho vyhotovenie a jeho existencia tým, že mu o dva roky neskôr majú byť podľa odporcu upierané nejaké práva. Odporca mal zvukový záznam na CD nosiči a rovnako existuje jeho prepis, ktorý právna zástupkyňa odporcu čítala na pojednávaní 8C/283/2013. Odôvodňovať vyhotovenie nahrávky prístupom k dôkazu v roku 2016 je neprípustné. Akékoľvek snahy o doplnenie situácie z roku 2013 s tým, že by mu boli ukrátené práva na mzde, sú len dodatočným dopĺňaním. Sám odporca vydal potvrdenie, že žiadne nároky voči Mikulášskej chate nie sú z jeho strany nárokované a vedené. Ak mal odporca nejaké pochybnosti o dovolenke, tieto boli v konečnom dôsledku vyriešené k jeho spokojnosti. Osoby, ktoré si nahrával, nemali žiadnu rozhodovaciu právomoc voči odporcovi týkajúcu sa jeho dovolenky. Dovolenka bola vypočítaná zákonným spôsobom, vypočítala ju externá mzdárka. Odporca si nahrávku uchovával skoro tri roky, kým s ňou vyšiel na verejnosť. O nahrávke sa chválil svedkyni E., čo je v rozpore s tým, čo tvrdil na minulom pojednávaní, že o tejto nahrávke nikomu nepovedal. Namiesto toho, aby sa písomne preukázateľným spôsobom odporca domáhal svojich práv, ktoré mu ako tvrdí boli upierané, zaobstaral si nahrávacie zariadenie, svoje kolegyne si nahrával. Navrhovateľky sú osoby bezúhonné, ktoré na pracovisku nemali nikdy žiaden problém. K pracovným povinnostiam pristupujú zodpovedne. Nie je pravdivé tvrdenie, že sa odporca nepripravoval na toto stretnutie, bol jediný kto vedel, že si navrhovateľky nahráva, vedel akým spôsobom ho bude viesť, mohol dávať otázky, ktoré by mohli mať sugestívny charakter. Takéto konanie je vysoko nemorálne. Judikáty hovoria o tom, že sa jedná o osobný prejav, ale je potrebné rozlišovať, kedy je možné takúto neprípustnú nahrávku nezákonne vyhotovenú pripustiť ako dôkaz.

Navrhovateľka 1./ uviedla, že nastúpila do firmy v septembri roku 2012, v júni 2013 tam pracovala 7 mesiacov v pozícii marketingový manažér. Nezapisovala sa do dochádzky, nakoľko mala voľnú pracovnú dobu a pre zamestnávateľa boli rozhodujúce jej výsledky a nie čas, ktorý trávi na pracovisku. Rozhodovacie právomoci nemala. Konateľkou bola poverená, že ak vznikne nejaký pracovný problém, tento má posunúť ďalej, nebola ho oprávnená riešiť. O tom, že si odporca vyhotovoval zvukový záznam sa dozvedela až v súdnom spore. Oni neboli upovedomované o tom, že si ich nahráva, ani o tom nemali žiadnu vedomosť. Súhlas na zhotovenie zvukového záznamu odporcovi nedávala. Odporcu ani reálne nepoznala, bola tam nová a robila si len svoju prácu. Ju šokovalo, že si ju nahráva cudzí človek. Ak sa odporca cítil ako človek ako slabšia strana, teraz sa takou slabšou stranou cíti ona. O zvukovej nahrávke sa dozvedela v súdnom spore, potom na pracovisku, v meste, jedná sa o všeobecné informácie, nikoho menovať nechce. Takáto nahrávka bola zásahom do jej osobnostných práv. Aj zamestnanci sa na ňu pozerajú s nedôverou. Nebol dôvod na vyhotovenie takejto zvukovej nahrávky, ona tam bola len pár mesiacov. Ak mal odporca pocit neistoty, čo sa týka počtu dní dovolenky, mal sa obrátiť na konateľku s písomnou žiadosťou, oni nemali žiadne kompetencie niečo rozhodnúť. Pokiaľ sa tu uvádza platový dekrét nad 650 eur, v skutočnosti došlo k zvýšeniu mzdy na strane odporcu, a to 650 + 200, čiže 850 eur, oni o dekréte na 800 eur nevedeli. Ona vedela, že svedkyňa E. si dáva robiť torty u odporcu. Jej sa neskutočne dotklo, že si ju v roku 2013 odporca nahrával ešte s odôvodnením, že mu chce upierať nejaké práva na dovolenku. Ona je mladý človek, ktorý sa snaží vykonávať svoju prácu.

Navrhovateľka 2./ uviedla, že do dnešné dňa je z toho v šoku, že si ju odporca nahrával. O tom, že bola nahrávaná, sa dozvedela v súdnom spore. Mala s odporcom pekné vzťahy, týmto ju sklamal. Nevedela, že si ich nahráva, žiadne nahrávacie zariadenie nevidela. Už si vôbec nepamätá túto situáciu, nevie kto stretnutie inicioval. O tom, že odporca sa má chváliť, že disponujeme nejakým zvukovým záznamom, sa dozvedela od navrhovateľky 1./. Ju toto dosť zasiahlo, má pocit, že je tá menšia. Odporca niečo potreboval a čakal, že ona niekde zakopne. O mzdových veciach nerozhodovala, len podklady dávala mzdárke. Odporca podliehal vedúcemu strediska, čiže šéfkuchárovi. Na Mikulášskej chate bude pracovať 20 rokov. Je tam asi 4 alebo 5 zamestnancov, ktorí tam robia 10 až 12 rokov. Je pravdou, že v mesiaci jún, júl 2014 odišlo viacej zamestnancov, nakoľko sa im rysovala iná práca.

Právna zástupkyňa odporcu žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že tvrdenie navrhovateliek, že stretnutie odporcu s navrhovateľkami bolo iniciované z jeho strany, sa nezakladá na pravde. Stretnutie iniciovala navrhovateľka 2./ tak, že zašla do kuchyne, kde požiadala odporcu, aby došiel za ňou do kancelárie na prerokovanie pracovnoprávnych záležitostí. Vzhľadom k tomu, že mal prácu, nešiel okamžite, opakovane za ním prišla do kuchyne a trvala na tom, aby za ňou do kancelárie prišiel. V konaní 8C/238/2014 od začiatku do konca boli tvrdené skutočnosti, ktoré sa nezakladali na pravde, napriek tomu, že boli obidve navrhovateľky upozornené na trestnoprávne následky krivej výpovede. Odporca si dopredu nepripravil nahrávacie zariadenie. Odporca predpokladal porušovanie jeho osobných zamestnaneckých práv, čo nebolo neobvyklé zo strany zamestnávateľa. Vzhľadom k tomu, že vedel, že v kancelárii je riaditeľka, vedel, že bude v nevýhode voči obidvom zamestnankyniam. Samotný rozhovor sa týkal výlučne pracovných záležitostí. Odporca predpokladal, že mu bude upieraný nárok na dovolenku, ktorá bola predmetom schôdze zamestnancov s tým, že potom na lístočku v kuchyni na nástenke, kde sa obvykle takéto záznamy vešali, dostal informáciu, koľko dní dovolenky mu z roku 2011 zostáva. Tento lístok sa stratil. Predpokladal, že opäť dôjde k tomu, že jeho práva budú upierané. Ďalším dôvodom bola výška nároku na mzdu. Odporca od októbra do apríla nedostal výplatnú pásku. Odporca sa naozaj cítil ako slabšia stránka. Odporca tvrdí, že dekrét, ktorý bol predmetom sporu je antidatovaný, že bol vyhotovený následne, preto sa dá hovoriť o opakovanom porušení práv zamestnanca. Podľa judikatúry NS ČR hovory fyzických osôb, ku ktorým dochádza pri výkone povolania pri obchodnej alebo inej verejnej činnosti spravidla nemajú charakter prejavu osobnej povahy a vtedy je dôkaz zvukovým záznamom v konaní prípustný. Zvukový záznam na pojednávaní použitý nebol. Odporca nikdy nemal záujem zasiahnuť do cti a dobrej povesti navrhovateliek, ale okolnosti a krivé výpovede navrhovateliek ho prinútili použiť tento prepis nahrávky aj v súdnom konaní. Odporca výlučne ochraňoval svoje práva ako zamestnanec. V prípade používania ustanovení o základných právach a slobodách je potrebné šetriť ich zmysel a podstatu a vylúčiť formalizmus v rozhodovaní o takýchto nárokoch. Navrhovateľka 1./ vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že v pozícii riaditeľky bola jediná, ktorá sa nezapisovala do dochádzky. Odporca sa nijako nepripravoval na to, že bude vyhotovovať zvukový záznam, len reagoval na vzniknutú situáciu. K dispozícii mal mobil, ktorý jednoducho zapol. Oni tvrdia, že navrhovateľka 1./ vykonávala funkciu riaditeľky v roku 2012, 2013, nebola tam len formálne, nakoľko ju tak oslovovali všetci zamestnanci a po odchode p. X. prevzala jeho právomoci. Tvrdia, že Mikulášska chata porušuje pracovnoprávne predpisy, keď zmena pracovnej zmluvy nebola zakomponovaná v pracovnej zmluve navrhovateliek. Tým, že navrhovateľka 2./ takéto konanie iniciovala, ona určila čo bude predmetom rokovania, o čom odporca nemohol predpokladať. Závažnou ujmou na právach odporcu bolo to, že nepriznaná mzda predstavovala v celkovom súhrne až 2.400 eur, čo napokon potvrdil aj súd v konaní 8C/283/2014. Odporca mal hlbokú nedôveru v konane navrhovateliek vzhľadom k tomu, že oni ako osoby, o ktorých odporca predpokladal, že majú riešiť jeho pracovnoprávne nároky, jeho nároky neakceptovali, nezaoberali sa nimi. Práve naopak mu ich upierali. Odporca nemal v úmysle poškodiť osobnostné práva navrhovateliek, chcel si len chrániť svoje zákonné nároky, ktoré mu patrili. Nahrávku na CD nosiči nikde nepoužil, súdom nebola akceptovaná ako dôkaz, prepis dostala len jeho právna zástupkyňa pre účely súdneho konania 8C/283/2014. V konaní nebolo preukázané splnenie podmienok pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Odporca uviedol, že nikdy nechcel poškodiť a zasiahnuť do cti navrhovateliek, len si chránil svoje práva. Dňa 03. 06. ho navrhovateľka 2./ prišla zavolať do kuchyne. Musel si dorobiť nejakú prácu. Prišla za ním znovu, aby išiel hore. Už vtedy mu bolo jasné, čo sa bude diať, lebo on prišiel po dlhodobej PN do práce a od niektorých zamestnancov počul, že pani Z. dávala nové dekréty. Výplatnú pásku za október ešte nedostal, v máji mu taktiež nedali výplatnú pásku za apríl. Toho 03. 06. dostal všetky výplatné pásky v kancelárii od navrhovateľky 2./. Bol to pracovný rozhovor, keď ho zavolala navrhovateľka 2./ a kde sedela navrhovateľka 1./. Rokovali o dovolenke, o dovolenkových lístkoch, že ich treba podpísať, že

p. Z. v novembri dala nejaké nové platobné dekréty a že treba to taktiež podpísať alebo nepodpísať. Nahrávku si nahral preto, lebo keď prišiel po PN mali všetci zamestnanci v jedálni poradu, kde sa hovorilo o dovolenkách. Bolo mu povedané, že má najviac dovolenky zo všetkých. Malý lístok s tou dovolenkou z ničoho nič zmizol. Pýtal sa kolegov, nik o tom lístku nevedel. Preto si povedal, že tu už bude nejaký problém a určite ho chcú oklamať, čiže tu nedôvera v tom zmysle. Preto, keď si ho zavolali do kancelárie niečo prerokovať, zobral si so sebou mobil. Vtedy hovorili o platobnom dekréte, že to treba podpísať alebo nepodpísať. Navrhovateľka 2./ išla do trezoru, nakoniec platobný dekrét našla na 800 eur a tým to všetko zhaslo. Potom bolo ticho. Potom prišla za ním navrhovateľka 2./, či je všetko v poriadku. Čiže výplatná páska sedela ako mala sedieť. Zo zamestnania odišli pán Č., C., C., Č., C.. On navrhovateľky 1./, 2./ neupozornil, že si ich nahráva. Zvukový záznam nepoužil nikde. Na poslednom pojednávaní ho označil ako dôkaz. On si sám vyhotovil písomný prepis, ktorý dal k dispozícii svojej právnej zástupkyni, nikomu inému nie. Nikomu nehovoril, že takýmto záznamom disponuje. Bola tu nedôvera. Jeden deň to bola pravda, na tretí deň už nie. On si momentálne nevie spomenúť na situáciu, či predtým došlo k nejakému klamaniu alebo poškodzovaniu alebo vytváraniu atmosféry strachu, aby neklamal. Na schôdzi v apríli roku 2013 sa hovorilo, že má 61 dní dovolenky a na tom stretnutí 03. 06. 2013 tam počet dní dovolenky nesedel. S navrhovateľkou 1./ vychádzal málo. Po návrate s PN bola jeho nadriadenou. Ani navrhovateľka 2./ mu nedávala žiadne pokyny, tieto mu dával p. C. - jeho šéfkuchár, ktorý mu určoval zmeny. On dobre vychádzal s každým. S navrhovateľkou 2./ nemali zlé vzťahy, netykali si, z navrhovateľky 2./ nemal strach, rešpektoval ju. Keď mu navrhovateľka 2./ povedala, že budú riešiť pracovnoprávne veci mala za to, že sa bude riešiť aj dovolenka a to v prvom rade. Očakával hlavne výplatné pásky aj za október, za apríl. Platový dekrét neočakával, lebo ten mal. Na PN bol od novembra 2012. Prepis zvukového záznamu si vyhotovoval, lebo keď sa spýtal všetkých, kde sa stratil papierik, nikto mu nevedel povedať a on tušil, že sa niečo deje. Zvukový prepis si vyhotovil z dôvodu, že to chcel dať ako dôkaz na súd, lebo navrhovateľky 1./ a 2./ klamali. Asi chod organizácie riadila navrhovateľka 1./, personálnu agendu riešil s navrhovateľkou 2./. Nakoniec mu bola priznaná dovolenka 59,68 dní. Existuje jeden CD nosič so zvukovou nahrávkou, ktorý má k dispozícii jeho právna zástupkyňa a tri prepisy. On navrhovateľku 1./ vždy volal riaditeľka. Teraz z neho robia klamára, že si všetky vymyslel, hoci sú na to dôkazy.

Svedkyňa Q. E. uviedla, že je zamestnankyňou Mikulášskej chaty v pozícii vedúcej recepcie už 12 rokov. Navrhovateľka 1./ je riaditeľka, ako riaditeľka bola predstavená asi dva roky na kapustnici, bola styčným dôstojníkom medzi Mikulášskou chatou a medzi p. Z.. Navrhovateľka 2./ je prevádzkarka a odporca je bývalý kolega v pozícii kuchár. O zvukovej nahrávke sa dozvedela od odporcu, keď si asi cca pred dvomi mesiacmi dávala robiť tortu pre vnučku a on je povedal, že bude predvolaná na súd, dovtedy o žiadnej nahrávke nič nepočula. Nikto z prítomných jej nepovedal, čo je na predmetnej nahrávke, ona to ani vedieť nechce. Atmosféru na pracovisku hodnotí ako príjemnú. O platobných náležitostiach rozhodovala p. Z.. Z navrhovateliek 1./, 2./ strach nemá. Problémy sa snažili riešiť vzájomnou konzultáciou. Na pracovisku si navzájom pomáhajú. Obom navrhovateľkách dôveruje, nebola sklamaná ani jednou. U nej vládne taká neistota, že je tam tá nahrávka, či aj ona nie je odpočúvaná. Nahrávanie v práci považuje za nezákonné. Nevie prečo odišli jednotliví zamestnanci, počula si, že si našli asi lepšiu prácu alebo odišli do zahraničia. Vzťahy, odkedy tam pracoval odporca a doteraz, sa nezmenili. Nie je pravdivé tvrdenie odporcu, že ak sa o torte dozvie vedenie Mikulášskej chaty, že dostane výpoveď.

Svedkyňa F. E. uviedla, že bola posledné tri roky zamestnaná ako prevádzkový pracovník. Uviedla, že navrhovateľka 1./ bola prijatá ako marketingový pracovník, po nejakom čase bola majiteľkou predstavená ako riaditeľka. U nich sa okrajovo šepká o nejakej nahrávke, ktorú mal zhotoviť odporca. Nevie kto to rozchýril, hovorí sa o tom asi pol roka, rok. Atmosféra je na pracovisku dobrá, jej vzťah k navrhovateľkám je kladný. Možno dôveryhodnosť klesla, ak tu mal niekto dôvod si ich nahrávať. O plate rozhodoval vtedajší riaditeľ p. X., po ňom terajšia majiteľka p. Z.. Ak by si ju niekto nahrával, hodnotí to určite negatívne. Podľa nej je to protizákonné a nikto nemá právo to robiť. Ona sa nikdy nad tým nezamýšľala, že by ju mohol niekto nahrávať, len teraz ako vznikol tento problém.

Okrem výsluchu účastníkov konania a svedkov súd ďalej vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín založených v spise, s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu 8C283/2014.

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd zistil tento skutkový a právny stav:

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8C/283/2014 mal súd preukázané, že medzitýmnym rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/283/2013-222 zo dňa 27. 10. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/93/2016-284 zo dňa 29. 04. 2016, o návrhu Z. K. proti odporcovi Mikulášska chata, s.r.o., so sídlom Demänovská Dolina 75, IČO: 31 596 886, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 2.431,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z istiny 170,43 eur od 01. 11. 2012 do zaplatenia, z istiny 125,42 eur od 01. 12. 2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,50 % ročne z istiny 69,26 eur od 01. 06. 2013 do zaplatenia, z istiny 117,53 eur od 01. 07. 2013 do zaplatenia, z istiny 115,15 eur od 01. 08. 2013 do zaplatenia, z istiny 213,90 eur od 01. 09. 2013 do zaplatenia, z istiny 409,63 eur od 01. 10. 2013 do zaplatenia, z istiny 153,12 eur od 01. 11. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne z istiny 105,21 eur od 01. 12. 2013 do zaplatenia, z istiny 23,46 eur od 01. 01. 2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne z istiny 62,91 eur od 01. 08. 2014 do zaplatenia a z istiny 870,78 eur od 01. 08. 2014 do zaplatenia, titulom mzdy v zmysle Dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 01. 09. 2012 súd rozhodol, že základ žalovaného nároku je daný.

Z obsahu pripojeného spisu mal ďalej súd preukázané, že právna zástupkyňa navrhovateľa (v tomto konaní odporcu) na pojednávaní dňa 27. 10. 2015 na doplnenie dokazovania predložila prepis zvukového záznamu zo stretnutia medzi účastníkmi konania konaného dňa 03. 06. 2013 a rovnako navrhla ako dôkaz vykonať dokazovanie zvukovým záznamom na zvukovom nosiči (CD). Uvedený dôkaz vykonaný nebol z toho dôvodu, že súd mal pre rozhodnutie o základe nároku dostatok iných dôkazov.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že každá fyzická osoba má právo na ochranu osobnosti v prípade, ak dôjde k neoprávnenému zásahu, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene, vedome alebo nevedome. Občianskoprávna ochrana osobnosti prichádzala do úvahy len v prípade zásahu do osobnosti chránenej všeobecným osobnostným právom, ktorý možno kvalifikovať ako neoprávnený (protiprávny). Neoprávnený je taký zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. s právnym poriadkom. V niektorých prípadoch nepôjde o neoprávnený zásah, ak je daná existencia okolností vylučujúcich neoprávnenosť tohto zásahu.

Pod všeobecnou úpravou obsiahnutou v § 11 Občianskeho zákonníka spadá aj právo na ochranu prejavu osobnej povahy. Prejavy osobnej povahy patria medzi chránené osobnostné práva. Do tejto kategórie patrí nielen právo na zachytenie resp. vyhotovenie záznamu slovného prejavu v zvukovej forme, ale rovnako akýkoľvek záznam daného slovného prejavu vyhotovený v podobe písomnosti zachytenej

ľubovoľným druhom písomného záznamu. Slovný a ďalší prejav sú totiž jedným z výrazov osobností každého človeka. Stáva sa, že takéto prejavy osobnej povahy sa môžu stať predmetom nedovoleného vyhotovovania zvukových alebo zvukovoobrazových záznamov a ich následného použitia. Podstatnou skutočnosťou je, že nielen použitie takéhoto zvukového záznamu, ale len ich vyhotovenie je potrebné považovať za nezákonné.

Prejavy osobnej povahy možno vyhotoviť a použiť len za predpokladov obsiahnutých v citovanom ustanovení § 12 Občianskeho zákonníka, t.j. musia vyhotoviť alebo použiť len s privolením fyzickej osoby. Ak fyzická osoba nedá súhlas k zaznamenávaniu svojho hlasu a nejde o niektorý z prípadov uvedených v ustanovení § 12 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, kedy jej súhlas nie je potrebný, je vyhotovenie alebo použitie takéhoto zvukového záznamu porušením práva na ochranu jej osobnosti (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/434/2010 zo dňa 09. 03. 2011). Súhlas dotknutej osoby sa nevyžaduje, ak sa jedná o prejavy osobnej povahy vyhotovené alebo použité na úradné účely a na základe zákona, prípadne na účely uvedené v § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V súdenej veci sa nejedná o takýto prípad.

Vyhotovovanie zvukových alebo obrazových záznamom fyzických osôb bez ich vedomého súhlasu za akýmkoľvek účelom sa vždy dostane do kolízie s právom na ochranu osobnosti a nedotknuteľnosťou súkromia. Posúdenie oprávnenosti vyhotovenia týchto záznamov a ich následné použitie je preto vždy nutné podrobiť testu proporcionality, pričom ochrana osobnosti nezriedka ustupuje pred ochranou iných oprávnených záujmov vyhotovovateľov týchto záznamom. Vyhotovením nahrávky v pracovnoprávnom vzťahu sa zaoberá Nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 1774/14 zo dňa 09. 12. 2014, ktorý sa zaoberal prípustnosťou použiteľnosti záznamu rozhovoru zriadeného súkromnou osobou bez vedomia nahrávanej osoby ako dôkaz v príslušnom konaní, konkrétne v konaní o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru pre nadbytočnosť. V súdnom konaní bol rozsudkom odvolacieho a dovolacieho súdu vyslovený názor, že dôkaz audionahrávku rozhovoru navrhovateľa (ktorého pracovné miesto bolo organizačnou zmenou zrušené) s členmi vedenia zamestnávateľa je neprípustný, nakoľko bol vyhotovený bez vedomia všetkých hovoriacich osôb. Audionahrávka pritom bola jediným dôkazom skutočného dôvodu navrhovateľom danej výpovedi. Ústavný súd poukázal na nutnosť ochrany zamestnanca ako slabšej zmluvnej strany v pracovnoprávnom spore a uzavrel, že audionahrávka neobsahovala skutočnosti osobnej povahy, ale iba pracovné náležitosti a preto sa nejedná o prejav osobnej povahy. Ústavný súd ďalej konštatoval, že svojvoľné nahrávanie súkromných rozhovorov bez vedomia ich účastníkov je hrubým zásahom do ich súkromia. Takýto postup s rysmi záludnosti je vo veľkej väčšine prípadov morálne aj právne celkom neprijateľný. Je potrebné úplne odlišovať prípady, kedy je tajné vyhotovenie audiozáznamu rozhovoru súčasťou obrany obete trestného činu proti páchateľovi alebo ak ide o spôsob dosiahnutia právnej ochrany pre výrazne slabšiu stranu významného občianskoprávneho a predovšetkým pracovnoprávneho sporu. Zásah do zásahu práva na súkromie osoby je úplne ospravedlniteľným záujmom na ochrane slabšej strany právneho vzťahu, ktorému hrozí závažná ujma.

V danom prípade je nesporné, že odporca nahrávacím zariadením dňa 03. 06. 2016 vyhotovil zvukový záznam rozhovoru účastníkov konania, pri ktorom boli uplatnené osobné hlasové prejavy každého z nich. Súhlas na vyhotovenie zvukového záznamu nemusí mať osobitnú formu, za určitých okolností môže byť daný aj konkludentne. V prejednávanej veci mal súd preukázané a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľky 1./, 2./ súhlas odporcovi na vyhotovenie zvukového záznamu nedali, nemali vedomosť o tom, že si ich odporca nahráva. O tejto skutočnosti sa dozvedeli až následne po viac ako dvoch rokoch v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/283/2014. Na vyhotovenie zvukového záznamu odporca použil mobilný telefón, pred jeho použitím navrhovateľky neupozornil, že ich rozhovor bude zaznamenávať. Odporca sa bránil tým, že išlo o povolený zásah do osobnostných práv navrhovateliek, nakoľko sa jednalo o pracovný rozhovor ohľadne počtu dní dovolenky a odporca bol v pozícii k navrhovateľkám slabšou stranou sporu. S týmto tvrdením sa súd nemohol stotožniť, nakoľko ani jedna z navrhovateliek vo vzťahu k odporcovmu nároku na dovolenku, prípadne iných pracovnoprávnych nárokov nemala rozhodovacie právomoci. Navrhovateľka 1./ od 07. 09. 2012, aj v čase vyhotovenia zvukového záznamu pracovala v pozícii marketingový manažér (pracovná zmluva na č.l. 95 spisu) a navrhovateľka 2./ v pracovnej pozícii prevádzkar - zástupca vedúceho hotela. Bezprostredným priamym nadriadeným odporcu bol vedúci strediska, t.j. šéfkuchár. O všetkých pracovnoprávnych nárokoch zamestnancov Mikulášskej chaty rozhodoval štatutárny zástupca zamestnávateľa, v rozhodnom období p. Z.. Rozhovor, ktorého priebeh si odporca nahrával, bol rozhovor

medzi ním a navrhovateľkou 2./ ako kolegami, za prítomnosti navrhovateľky 1./, v ktorej kancelárii sa tento rozhovor uskutočnil. Napokon, ak aj počet nevyčerpaných dní dovolenky bol sporný, práve tento rozhovor mal viesť k odstráneniu spornosti, k čomu aj došlo. Odporcovi bola priznaná dovolenka v rozsahu 59,68 dní a dňa 19. 10. 2013 prehlásil, že ku dňu 31. 10. 2012 nemá žiadne mzdové pohľadávky voči zamestnávateľovi (protokol na č.l. 104 spisu). Súd tak dospel k záveru, že zvukový záznam odporca získal protiprávnym spôsobom v rozpore s ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka porušením práva navrhovateliek na súkromie. Súd dospel k záveru, že došlo k narušeniu súkromia navrhovateliek a k neprijateľnému zásahu do práva na ochranu ich súkromia. Napokon v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/283/2014 nebol vykonaný dôkaz prehratím zvukovej nahrávky na CD nosiči, prípadne oboznámením sa s jeho prepisom, a to pre jeho nadbytočnosť, nakoľko súd mal dostatok iných dôkazov pre rozhodnutie vo veci. V súdenom prípade nedošlo k zhotoveniu zvukového záznamu za účelom preukázania napr. spáchania trestného činu, šikany, diskriminácie, sexuálneho obťažovania, v ktorých prípadoch by vzhľadom na význam chráneného alebo uznávaného záujmu mohol byť použitý záznam rozhovoru súkromnou osobou, bez vedomia nahrávanej osoby ako dôkaz v príslušnom konaní. V súdenom prípade kolegovia na pracovisku riešili bežný pracovný problém, ktorý bol napokon vyriešený k spokojnosti samotného odporcu. Skryté nahrávanie pri pracovnom stretnutí medzi kolegami je nielen v rozpore s právom, ale aj v rozpore so zásadami etiky. Odporca nebol slabšou stranou právneho vzťahu, nehrozila mu závažná ujma (napr. strata zamestnania) a napokon vyhotovený audiozáznam nemohol byť ani jediným alebo kľúčovým dôkazom v prípadnom súdnom spore, nakoľko pred jeho zhotovením sa počet dní nevyčerpanej dovolenky každého zamestnanca riešil na spoločnom stretnutí všetkých zamestnancov Mikulášskej chaty, kde bolo odporcovi verejne oznámené za prítomnosti viacerých svedkov, že má nárok na 61 dní dovolenky. Odporca tak zasiahol do práva na súkromie navrhovateliek, ktorých osobný prejav zaznamenával na audiozáznam.

Podanou žalobou sa navrhovateľky domáhali jednak primeraného zadosťučinenia formou písomného ospravedlnenia, vydania zvukového záznamu a všetkých jeho prepisov a kópií, zdržania sa tvrdení o zhotovení a existencii zvukového záznamu a súčasne požiadali o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy každej po 2.000 eur.

Súd návrhu navrhovateliek vyhovel čiastočne a uložil odporcovi povinnosť odovzdať k ich rukám zvukový záznam zhotovený zo stretnutia medzi účastníkmi konania dňa 03. 06. 2013 a to na CD nosiči ako aj jeho 3 ks písomného prepisu, nakoľko v konaní nemal preukázané, že existujú iné jeho prepisy alebo kópie. Rovnako súd navrhovateľkám priznal morálne zadosťučinenie vo forme písomného ospravedlnenia, text ktorého je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. Navrhovateľky neuniesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že odporca rozširuje informácie o zhotovení a existencii zvukového záznamu. O údajnom šírení uvedených informácii zo strany odporcu, či už na pracovisku, prípadne v mieste bydliska navrhovateliek, nenavrhli vykonať žiaden dôkaz, ani v konaní žiadna takáto skutočnosť preukázaná nebola. Pokiaľ svedkyňa E.Á. uviedla, že vedomosť o existencii zvukovej nahrávky získala od odporcu, bolo tak len v priebehu tohto súdneho konania a len v súvislosti s tým, že výsluch svedkyne bol ako dôkaz navrhnutý navrhovateľkami. Svedkyňa potvrdila, že dovtedy o žiadnej nahrávke nepočula. Svedkyňa E.G. uviedla, že o nahrávke sa v zamestnaní šepká okrajovo posledného pol roka až rok. Pracovný pomer odporcu bol ukončený dohodou ku dňu 31. 07. 2014. Tvrdenie navrhovateliek, že na pracovisku dochádza k šíreniu takýchto informácií zo strany odporcu, sa tak javí ako nelogické, nakoľko odporca na Mikulášskej chate už nepracuje. Naviac navrhovateľky nepreukázali v čom takéto šírenie informácií o existencii zvukovej nahrávky predstavuje zásah do ich osobnostných práv, keďže zásahom do súkromia bolo samotné zhotovenie zvukového záznamu a nie jeho použitie (záznam použitý nebol) a jeho obsah.

Okrem morálneho zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia si navrhovateľky v konaní uplatnili aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 x 2.000 eur. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy existencia závažnej ujmy, pričom nie sú rozhodujúce len subjektívne pocity dotknutej osoby, ale aj objektívne hľadisko. O náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch možno hovoriť iba vtedy, ak sa zásah do cti a dôstojnosti dotkne mravnej integrity fyzickej osoby do takej miery, že sa zároveň zníži jej vážnosť u iných osôb a tým sa ohrozuje postavenie, uplatnenie spoločnosti a súčasne nestačí iba zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia. Priznanie majetkovej ujmy v peniazoch za zásah do osobnostných práv je možno považovať za výnimočný nárok, kde možnosť priznania takého nároku predpokladá, že sa primerané morálne zadosťučinenie ako primárna forma zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka ukazuje ako nepostačujúca. Nedostatočnosť morálnej satisfakcie musí

byť z hľadiska intenzity, trvania, rozsahu nepriaznivých dôsledkov na postavení dotknutej fyzickej osoby v rodine, podnikaní, zamestnaní vždy bezpečne zistená a preukázaná. Súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch a morálna satisfakcia, t.j. ospravedlnenie je postačujúce. Zo strany navrhovateliek 1./, 2./ nebolo preukázané ich zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v značnej miere v spoločnosti. Pod pojmom zníženie dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v značnej miere rozumieť nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla v osobnostnej sfére fyzickej osoby a ktorú táto fyzická osoba vzhľadom na povahu, intenzitu, opakovanie, trvanie a šírku okruhu pôsobenia nepriaznivého následku pociťuje a prežíva ako závažnú (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 27. 10. 2003 sp. zn. 30Cdo/2005/2003). Navrhovateľky v konaní nepreukázali následnú reakciu, ktorú mal takýto zásah do ich osobnostných práv vyhotovením zvukovej nahrávky vyvolať či už v ich rodinnom, pracovnom alebo inom prostredí. Napokon ani vykonaným dokazovaním takáto skutočnosť preukázaná nebola, keď postoj vypočutých svedkýň - kolegýň navrhovateliek 1./, 2./ sa k nim zhotovením nahrávky odporcom v podstate nijako nezmenil.
Súd nevyhovel návrhu odporcu na doplnenie dokazovania prehratím uvedenej zvukovej nahrávky, nakoľko v konaní bolo pre rozhodnutie súdu rozhodujúce, či táto bola získaná oprávneným alebo neoprávneným spôsobom a nie čo bolo jej obsahom. Rovnako súd s prihliadnutím na predmet tohto súdneho sporu považoval za nadbytočné vypočúvať svedkov navrhnutých odporcom na preukázanie jeho tvrdení, že svedkyňa E. mala vyjadriť obavy z postoja svojho zamestnávateľa, ak sa dozvie, že si v súkromí dáva piecť torty odporcovi. Naviac v konaní o ochranu osobnosti ohľadne označovania dôkazov platí zásada koncentračná (§ 118a ods. 1 a 2 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko účastníci konania mali vo veci úspech pomerný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.